

Giovani Boccaccio: DEKAMERON

1. PRVI DAN – tretja novela

V tretji noveli (O treh prstanih), ki jo pripoveduje Filomena uide Žid Melkizedek hudi nevarnosti, ki mu jo je pripravil Saladin.

Saladin, babilonski sultan je v raznih vojnah porabil vse svoje premoženje. Zaradi neke napričakovane nesreče je na hitro potreboval večjo količino denarja. Spomil se je bogatega Žida, ki je v Aleksandriji posojal denar. Žid pa je bil tako skop, da mu ni hotel posoditi zahtevane vsote. Zato ga je hotel Sultan z zvijačo priti do njegovega denarja. Melkizedeku je zastavil vprašanje, na katerega je bilo riskantno odgovoriti. A Žid je bil moder mož in se izvil iz Saladinove mreže tako, da mu je povedal neko anekdoto in z njo posredno odgovoril na vprašanje. Na koncu je Saladin ugotovil, da je ravnal zmotno. Žid mu je dal posojilo, ki pa ga je sultan potem tudi vrnil in postala sta prijatelja.

IDEJA: Prebrisanost povleče modrega moža tudi iz največjih nevarnosti. S pametjo se daleč pride.

2. PRVI DAN – deveta novela

V deveti noveli, ki jo pripoveduje Elisa, neka gospa iz Guascogne zbode ciprskega kralja, ki se iz mevže spreobrne v odločnega moža.

Zgodba se je zgodila v času vladanja ciprskega kralja Gottifreja, ko je osvojil Sveto deželo. Neka plemenita gospa je poromala k božjemu grobu, in ko se je vračala so jo nekateri zlobneži opsovali. Gospo je to tako bolelo, da se ni mogla potolažiti. Namenila se je h kralju da bi mu povedala za to krivico. Nekdo pa ji je še pred tem povedal, da je kralj velik strahopetec in da pri njem ne bo veliko dosegla. A kljub temu je sklenila, da bo odšla do kralja in ga zbodla zaradi njegove strahopetnosti. Kralj, ki je bil do tistega trenutka strahopeten je žalitev, ki je doletela gospo hudo maščeval, sam pa postal nato najstrožji zasledovalec vsakogar, ki se je kakorkoli pregrešil zoper čast njegove krone.

IDEJA: Ena prava beseda, dostikrat doseže to, česar raznovrstne graje in mnoge kazni ne dosežejo.

3. PETI DAN – deveta novela

Deveta novela, ki jo pripoveduje kraljica sama govori o Federigu, ki ljubi a ni ljubljen. Z dvorjenjem zapravi svoje imetje, ostane mu samo še sokol. Z njim pogosti, ker nima nič drugega, svojo drago, ko pride k njemu na obisk. Ko ona to izve, spremeni svoja čustva, ga vzame za moža in ga naredi bogatega.

Federio mlad in lep ter nesrečno zaljubljen v gospo Giovanni. Da bi si pridobil njeno naklonjenost prireja pojedine in vabi gospe. S tem pa hlapi njegovo bogastvo. Slednjič obuboža ter se preseli v Campo, kjer ima borno posestvo ter se preživlja z lovom. Pri tem mu mnogo pomaga njegov, za lov izurjen, sokol.

Mož gospe Giovanne umre, premoženje zapusti sinu. Gospa namerava prebiti poletje na deželi, zato se s sinom odpravita na svoje posestvo. Sin gospo Giovanne se kmalu spozna s Federigom in postaneta prijatelja. Posebno mu je všeč Federigov izurjeni sokol. Sin zboli, njegovo zdravstveno stanje slabi, zaželi si utehe Federigovega sokola ker meni, da bi lahko ozdravel le takrat, če bi ga imel pri sebi. Gospa se z neko žensko napoti k Federigu. Ob snidenju mu pove, da hoče popraviti škodo, ki jo je utrpel zaradi nje. Odškodnina naj bi bila ta, da bo pri njem obedovala. Federigo je v skrbeh. Nima s čim postreči. Ubije sokola, speče in postreže. Po kosilu mu gospa razloži namen njenega obiska, rada bi imela sokola za svojega sina. Federigo ji ga žal ne more dati, ker je bil sokol sočna pečenka, ki jo je slastno použila. Gospa se vrne k sinu. Sin kmalu umre. Dedinja postane gospa Giovanna. Bratje jo nagovarjajo naj se poroči. Odloči se za vrlega Federiga. Bratje ji nasprotujejo, vendar jih zavrne z besedami, da hoče moža, ki potrebuje bogastvo, kakor bogastvo potrebuje moža. Federigo in gospa se srečno poročita.

IDEJA: Ljubezen ne pozna meja.

4. ŠESTI DAN – četrta novela

To novelo je pripovedovala Neifili. V zgodbi je kuhar Chichibio razpet med strahom pred gospodarjem in ljubeznijo do Brunette, svoje zaročenke. Prav to ga vzpodbudi, da se iz stiske reši z bistrim odgovorom.

Konrad je bil vesel meščan mesta Florence. Zelo rad se je ukvarjal z lovom. Nekega dne je nedaleč od Florence, v Peretali ubil rejenega žerjava. Poslal ga je slovitemu beneškemu kuharju Chichibio z naročilom, naj mu ga pripravi za večerjo. Ta mu je resnično lepo spekel žerjava. Prijeten vonj se je razširil iz kuhinje in privabil tudi Brunetto, kraljevo zaročenko. Ta ga je prosila, naj ji da stegno žerjava, a kuhar ji je odvrnil, da je to nemogoče. Sporekla sta se. Končno ji je Chichibio le podaril žerjavovo stegno, kot simbol globoke ljubezni, ki jo goji do nje. Takega žerjava je postavil pred Konrada in njegove goste. Konrad se je močno čudil temu, zato je dal poklicati kuharja. To je Konrada močno ujezilo in je ukazal kuharju, da naslednje jutro odrineta k reki in doženeta resnico. Ob reki sta našla speče žerjave na eni nogi. Na Konradov vzklik so stopili na obe nogi. Kuhar je pridal: »Če bi že včeraj zaklicali, bi stegnil še drugo nogo«. Ob tem odgovoru se je Konrad nasmehnil in ni kaznoval kuharja. Tako se je Chichibio rešil konradove jeze.

IDEJA: Prava beseda pravo mesto najde.

5. PETI DAN – peta novela

Ljubezensko zgodbo je pripovedovala Neifili.

V Fanu sta živela dva prijatelja Lombardijca, Guidotto iz Cremona in Giacomini iz Pavie. Guidotto iz Cremona je hudo zbolel. Poleg hude bolezni ga je mučila tudi misel, komu prepustiti svojo desetletno ljubljeno. Sklenil je, da bo to zaupal svojemu prijatelju. Kmalu po Guidottovi smrti se je Giacomini z družino preselil v Fanuzo. Deklica je odraščala, postajala vse lepša in lepša in privabljala mnoge mladeniče, med drugim tudi Giannole Severino in Minghino Mingde, ki sta si bila ljubezenska tekmeča. Da bi lahko obiskala svojo lepotico, sta oba podkupila služabnike. Nekega dne je Giacomini odšel z doma. To sta izrabila mladeniča in s pomočjo služabnikov prišla do Giacominove varovanke. Tu sta se sprla in stepla. Ravno ob pravem času se je vrnil Giacomini, zaprl oba pretepača in njene pomagače. O tem dogodku je

obvestil tudi njene starše in jim naključno omenil, kako mu je prijatelj na smrtni postelji dal v oskrbo deklico, ki jo je našel zapuščeno v neki bogati hiši v Faenzi, v času, ko je cesar Friderik ropal po tem mestu. Guidotto se je je usmilil, jo vzel s seboj in zanjo skrbel vse do svoje smrti. S temi besedami je razkril tudi Agnezino poreklo. Giannole Severino je bil zelo vesel, da je našel svojo sestro, Minghino Mingde pa svojo ženo.

1. Dekameron je knjiga družbe, v kateri so se sesuli vsi stari ideali. V srednjeveški ideologiji je v ospredju bog, njegova dela in njegova sodba. Giovanni pa v svojih zgodbah piše o plehkem svetu in družbi, pomembnosti materialnega izobilja v le-tej. Piše pa tudi o človeku, njegovih strasteh in čustvih.
2. Zgodba se odvija v letu 1348 v predmestju Firenc.
3. Mlade ljudi prežene na podeželje kuga. V njihove mestu pustoši kuga, zato nekateri ljudje odidejo na podeželje, drugi živijo potratno tretji pa se kesajo svojih grehov;